



GUVERNUL ROMÂNIEI
SECRETARIATUL DE STAT PENTRU CULTE
DIRECȚIA RELAȚII CULTE

str. Nicolae Filipescu, nr. 40, sector 2, 020962 – București,
tel.: 318.81.54, fax: 318.81.60

***In memoriam: Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Epifanie al Buzăului și Vrancei
(1932 – 2013)***

Frânturi de gânduri și sentimente la marea sa trecere...

Iată că de două milenii încoace, adică de la întemeierea credinței creștine, suntem capabili să ne cinstim și să ne omagiem eroii istoriei sau martirii credinței precum și personalitățile marcante, universale și naționale, care au amprentat istoria, veacurile și locurile cu activitatea, cu viața și cu învățăturile ori scrierile lor mult folosite!... Iată că anul acesta, din ziua de 07 ianuarie 2013 – Praznicul Soborului Sfântului Ioan Botezătorul, ne facem părtași la nașterea în viața cea veșnică a Împărăției Cerurilor a unui mare cunoscător și mărturisitor al istoriei bimilenare românești, totodată și propovăduitor al drepte credințe creștine – **Arhiepiscopul Epifanie Norocel al Buzăului și Vrancei**, după ce și-a purtat cu toată demnitatea și încrederea în Dumnezeu crucea creștinească a vieții, a slujirii și pastorației misionare, vreme de foarte mulți ani... De aceea, pentru noi, din acest moment, vom comemora totdeauna, acest eveniment închinat vrednicului logofăt spiritual al ținuturilor buzoiene și vrâncene, a sfârșitului de secol XX și începutului de secol XXI – care a păstorit aceste meleaguri, ca episcop eparhiot vreme de trei decenii, între anii 1982 – 2013, fiindu-i succesor și urmaș pururea pomenitului Episcop și Mitropolit Dr. Antonie Plămădeală, după ce a slujit, timp de șapte ani, ca Episcop Vicar al Tomisului și Dunării de Jos (1975 – 1982)...

Drept urmare, în iureșul zilei și în vârtejul timpului mi-am adus aminte, pentru câteva momente, de *Înaltpreasfințitul Părintele nostru Arhiepiscop Epifanie* a cărui plecare o regretăm foarte mult astăzi... De ce acest lucru, pentru că îi regretăm calitățile sale, personalitatea sa remarcabilă, abilitățile sale foarte competente în buna chivernisire administrativă și în cea pastoral – misionară, pe care ni le-a cultivat și colaboratorilor săi în orice prilej cu atâta dăruire și abnegație... El este și va rămâne în continuare, în conștiința discipolilor, profilul organizatorului și a omului de cultură și autentică tradiție, cu deschidere spre istoria acestui neam și popor, spre restaurarea și reabilitarea bisericilor și mănăstirilor vechi – monument istoric, toate acestea transmise nouă cu foarte multă dărnicie, generozitate, noblețe sufletească și vrednicie... Cu vaste și avizate cunoștințe în diverse discipline culturale, istorice și teologice, *Părintele Arhiepiscop Epifanie* inspira tuturor foarte multă seriozitate, sinceritate, demnitate, mult discernământ și foarte multă fermitate, tenacitate și cumințenie sufletească... Tocmai din această cauză era foarte apreciat, foarte admirat și probabil, și invidiat... El, Arhipăstorul, a fost întotdeauna, consecvent probității sale intelectuale, morale și sufletești... De aceea, a fost mult iubit de tinerii elevi-seminariști, studenți-teologi, preoți și călugări, ajutându-i pe foarte mulți dintre ei prin recomandările și sfaturile pe care le-a dat fiecăruia în parte, ori de câte ori a fost solicitat...

Colaborator apropiat și sfetnic luminat al multor personalități culturale, profesori și ierarhi, îndrumător a multor seminariști și studenți buzoieni sau vrânceni, păstor duhovnicesc a atâtor generații de preoți și călugări, membru a foarte multe asociații sau

fundații culturale, naționale și patriotice din ținuturile binecuvântate ale Buzăului și Vrancei, am observat cum, la înmormântarea sa l-au plâns și regretat cu toții, fiind conștienți de marea pierdere ce li s-a pricinuit... A fost o prohodire a unui distins ierarh și slujitor al Bisericii la care am participat, și care m-a impresionat profund datorită atmosferei de reculegere, decenței și sobrietății în care s-a desfășurat, și la care au participat mulți ierarhi ai bisericii noastre, foști seminariști și studenți – fii duhovnicești ai Înaltpreasfinției Sale, precum și foarte mulți preoți și călugări...

Cuprins fiind de emoție, respect și recunoștință m-am tot gândit, preț de mai multe zile cum să-mi pot exprima, cât mai bine, în câteva rânduri, aceste stări și sentimente față de Înaltpreasfinția Sa, acum, la nașterea sa în viața cea cerească, având aici, optzeci de ani de viață pământească, trăiți în spiritul bunei noastre înțelepciuni și cuminenii tradiționale și autentice a poporului nostru românesc...

Constat, cu oarecare strângere de inimă, că nu este ușor să faci un asemenea lucru mai ales pentru unul ca mine care l-am cunoscut de, relativ, puțină vreme pe cel ce a fost slujitorul și arhipăstorul duhovnicesc a preoților și a credincioșilor, care viețuiesc în cuprinsul celor două județe – Buzău și Vrancea - ce au aparținut acestei eparhii...

În viziunea, în mintea și în inima mea personalitatea prea sfinției sale s-a conturat și s-a identificat prin câteva trăsături și calități distincte: - și anume, în primul rând prin maturitatea și bogata experiență sau înțelepciune pastorală și duhovnicească, prin atașamentul față de valorile spirituale, perene ale poporului nostru, prin felul său de a fi foarte firesc și mai puțin sofisticat sau complicat; după aceea prin tenacitatea și perseverența, prin dispoziția pe care o avea spre intensificarea eforturilor în vederea rezolvării unei probleme, atunci când situația o cerea; prin atașamentul față de monumentele istorice și de patrimoniu, cultura istorică și nu numai cu care era înzestrat, datorită muncii și tenacității Înaltpreasfinției Sale – deoarece a fost un autodidact înăscut și foarte consecvent cu el însuși de-a lungul întregii sale vieți; prin luciditatea și spiritul critic însoțit de foarte multă înțelegere și condescendență; pe urmă prin spiritul de disciplină, în primul rând cu propria lui persoană, revelat cu fiecare slujire ori cu fiecare predică sau cuvântare, susținute într-un mod foarte clar, limpede, concis, coerent dar și consistent, în diferite împrejurări sau cu diferite ocazii!... De asemenea, mai avea și calitatea de a fi un om de o sinceritate, discreție și modestie ieșite din comun care îți inspiră foarte multă încredere, confort sufletesc și dragoste față de valorile autentice și eterne ale spiritualității noastre românești și ortodoxe...

Cugetând la activitatea și la personalitatea Înaltpreasfinției Sale, care este foarte bine conturată și cât se poate de autentică și de firească, mă gândesc la darul omului providențial cu care l-a înzestrat Creatorul și Stăpânul nostru al tuturor – Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos – pe care prea sfinția sa l-a cinstit și l-a slujit cu toată sinceritatea, dragostea și abnegația...

M-aș bucura să știu, că atât contemporanii cât și posteritatea îi vor acorda, totdeauna, cinstea, recunoștința și prețuirea cuvenită pentru tot ce a făcut, pentru ceea ce a fost și însemnat (sau ar trebui să însemne) în conștiința și în memoria noastră colectivă, care, mă rog lui Dumnezeu să nu fie alterată și o spun aceasta cu mare înfrigurare fiindcă, din păcate, noi cam avem „darul” acesta de a ne uita foarte repede binefăcătorii și înaintașii noștri, dar încerc totuși, să-mi fac un act de încurajare și de optimism și să cred că ori de câte ori va fi pomenit numele său va fi pronunțat cu venerație și respect pentru tot binele pe care l-a făcut atâtor oameni și care fapte sunt consemnate de către Mântuitorul nostru Iisus Hristos – Arhiereul Cel Veșnic în Împărăția Sa cea cerească și veșnică de care, ne rugăm Lui, să aibă parte...

Așadar, sunt încredințat, că sunt foarte mulți oameni de rând, credincioși și slujitori ai Bisericii noastre strămoșești, care se roagă Bunului Dumnezeu, să-l ierte, să-l odihnească și să-i răsplătească pentru faptul că i-a făcut pe ei ori pe copiii lor oameni cu școală teologică serioasă, și pe care, apoi i-a hirotonit preoți și diaconi, după care i-a instalat în parohiile încredințate lor spre păstorirea turmei celei cuvântătoare, spre Slava

lui Dumnezeu – Păstorul cel Bun și Arhiereul cel Veșnic; apoi a târnosit și binecuvântat atât de multe biserici și lăcașuri de închinare – fapt care nu poate fi uitat în istoria acestor locuri - marcate de prezența și activitatea Înaltpreasfinției sale, atât de prodigioasă, care s-a desfășurat pe parcursul atâtor ani; rugăciuni cărora mă alătur și eu, avându-l permanent în cinstirea și prețuirea mea...

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească!

Veșnică să-i fie pomenirea! Amin!

București – 8.01.2013

***Cu aleasă prețuire și deosebită recunoștință,
Drd. Stelian Gomboș –
Consilier la Secretariatul de Stat pentru Culte
din cadrul Guvernului României.***